

Cauza C-259/24

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

12 aprilie 2024

Instanța de trimitere:

Tribunal judiciaire de Marseille (Franța)

Data deciziei de trimitere:

8 aprilie 2024

Reclamantă:

SAS Ténergie Développement

Pârâți:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[OMISSIS]

ORDONANȚĂ INCIDENTALĂ

[OMISSIS]

CAUZA: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE, Établissement public Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse, Établissement public Direction Régionale des Douanes de Marseille

[omissis] în cauza dintre:

RECLAMANTA ÎN LITIGIUL PRINCIPAL ȘI ÎN ACȚIUNEA INCIDENTALĂ

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [omissis]

[*omissis*] [datele de contact și reprezentantul reclamantei]

PĂRĂȚII ÎN LITIGIUL PRINCIPAL ȘI ÎN ACTIUNEA INCIDENTALĂ

DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE,
[*omissis*]

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE ALPES COTE D'AZUR CORSE, reprezentată de directorul său,
[*omissis*]

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE, reprezentată de directorul său, [*omissis*]

[*omissis*] [datele de contact și reprezentantul pârâților]

[*omissis*] [aspecte procedurale]

EXPUNEREA LITIGIULUI:

Grupul TENERGIE dezvoltă și exploatează centrale de energie solară pentru producerea de energie electrică în Franța.

Societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT se aprovizionează de la furnizori din diferite țări pentru a cumpăra echipamentele necesare pentru fabricarea centralelor de energie solară. În 2013, aceasta a ales societatea UPSOLAR pentru a asigura coordonarea fabricării panourilor solare de către un subcontractant taiwanez, TYSOLAR COP.

Începând din decembrie 2013, panourile solare voltaice au făcut obiectul unor importuri la Fos-sur-Mer cu punerea în liberă circulație și punerea în consum prin intermediul societăților Gontrand Frères și Kuehne Nagel, reprezentanți vamali responsabili cu declarațiile societății Ténergie Développement.

În urma unei investigații internaționale efectuate de OLAF (Oficiul [European] de Luptă Antifraudă) în 2014 pentru a verifica originile vamale ale panourilor fotovoltaice expediate din Taiwan și importate în Europa, administrația vamală franceză a controlat importurile efectuate de societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT.

La 15 octombrie 2015, aceasta a notificat societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT printr-o înștiințare privind rezultatul investigației prin care s-a constatat o încălcare a reglementărilor europene în materie de antidumping: la 15 decembrie 2015 a fost întocmită o notificare de constatare a încălcării pentru declarații de origine false cu privire la panourile importate între 18 decembrie 2013 și 27 februarie 2014.

O primă înștiințare de plată i-a fost trimisă la 2 martie 2016.

La 21 noiembrie 2019, în urma unei acțiuni în anulare inițiate de societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT, Direcția Vamală a acordat liberul de vamă pentru mărfurile care făceau obiectul înștiințării de plată din 2 martie 2016 pentru motivul că nu fusese aplicat dreptul de a fi ascultat.

Ulterior, la 11 decembrie 2019, aceasta a notificat-o din nou printr-o înștiințare privind rezultatul investigației.

La 26 august 2020, aceasta a notificat societății o încălcare pentru nerespectarea reglementării aplicabile în materie vamală.

O nouă înștiințare de plată [OMISSIS] a fost emisă la 16 septembrie 2020, în valoare de 2 405 887 EUR (taxă antidumping în valoare de 1 979 575 EUR și taxă compensatorie: 426 321 EUR).

Contestația formulată de debitor a fost respinsă la 4 martie 2021 de directeur régional des douanes (directorul regional al vămilor).

Prin scrisoarea recomandată cu confirmare de primire din 12 aprilie 2021, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT a solicitat remiterea taxelor antidumping și a taxelor compensatorii care i-au fost notificate prin înștiințarea de plată [OMISSIS] din 16 septembrie 2020 în cuantum de 2 405 887 EUR.

Prin scrisoarea recomandată cu confirmare de primire [din] 19 octombrie 2021, directorul regional al vămilor a emis un aviz nefavorabil.

Societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT a chemat în judecată direction interrégionale des douanes (Direcția Interregională a Vămilor) și recette interrégionale des douanes (Biroul Interregional al Vămilor) în fața tribunal judiciaire de Marseille (Tribunalul Judiciar din Marsilia) prin acțiunea din 4 mai 2021 în anularea înștiințării de plată.

Prin hotărârea din 9 mai 2023, tribunal judiciaire de Marseille (Tribunalul Judiciar din Marsilia) a respins cererile societății TENERGIE DEVELOPPEMENT, care a declarat apel împotriva acestei hotărâri.

La 18 mai 2021, administrația vamală a înregistrat o nouă cerere de remitere din partea societății TENERGIE DEVELOPPEMENT.

La 16 septembrie 2021, direction générale des douanes (Direcția Generală a Vămilor) a emis un aviz nefavorabil cu privire la această cerere de remitere.

Prin scrisoarea notificată la 29 noiembrie 2021, aceasta i-a respins definitiv cererea de remitere a taxelor.

Prin cererea din 25 februarie 2022, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT a chemat în judecată direction interrégionale des douanes Provence Alpes Côte

d'Azur (Direcția Interregională a Vănilor Provence Alpes Côte d'Azur), direction régionale des douanes de Marseille (Direcția Regională a Vănilor din Marsilia) și directorul regional al vănilor și taxelor indirecte din Marsilia în fața tribunal judiciale de Marseille (Tribunalul Judiciar din Marsilia) solicitând:

- anularea deciziei de respingere a cererii de remitere a taxelor primite de administrație la 19 aprilie 2021;
- remiterea integrală a taxelor antidumping, a taxelor compensatorii și a penalităților de întârziere;
- în caz contrar, pronunțarea unei hotărâri de reinstrumentare a dosarului de către administrația vamală cu transmiterea către Comisia Europeană în vederea examinării;
- obligarea în solidar a Direcției Interregionale a Vănilor Provence-Alpes-Côte d'Azur – Corse, a Direcției Regionale a Vănilor din Marsilia și a directorului regional al vănilor și taxelor indirecte din Marsilia la plata sumei de 50 000 EUR pentru repararea prejudiciului său.

Aceasta solicită de asemenea obligarea lor *in solidum* la plata sumei de 10 000 EUR în temeiul articolului 700 din Code de Procédure Civile (Codul de procedură civilă) și obligarea lor în solidar la plata cheltuielilor de judecată.

Aceasta susține că autoritățile vamale franceze, europene și taiwaneze au comis o eroare și că nu a putut detecta în mod rezonabil această eroare și a acționat cu bună-credință.

Aceasta deduce de aici că sunt îndeplinite condițiile pentru remiterea taxelor.

Ea invocă eroarea administrației în măsura în care Comisia Europeană prin intermediul OLAF (Oficiul European de Luptă Antifraudă), care dispunea de dovezi că panourile solare furnizate proveneau din CHINA, nu a efectuat controale mai aprofundate și nu a avertizat societățile care au comandat aceste panouri. Pe de altă parte, aceasta susține că administrația vamală, care efectuase controale asupra produselor pe care le comandase și dispunea de indicii în acest sens, trebuia să efectueze un control mai aprofundat sau cel puțin să o informeze cu privire la suspiciunile sale cu privire la originea reală a panourilor cu ocazia primelor verificări din 2014.

Susține că lipsa obiecțiilor în urma unui control constituie o eroare activă a administrației în sensul articolului 119 din Codul vamal al Uniunii; că certificatele de origine din Taiwan nu au fost invalidate și erau încă disponibile pe site-ul internet al Camerei de Comerț din Taiwan după controlul vamal; că pârâții nu fac dovada că eroarea autorităților din Taiwan a fost indusă de declarațiile subcontractantului și ale societății UPSOLAR.

Invocă eroarea autorităților din Taiwan care dispun de mijloace pentru a verifica la fața locului unde sunt fabricate echipamentele și care nu au invalidat certificatele de proveniență în pofida investigației la fața locului efectuate de OLAF și a informațiilor primite după adoptarea regulamentului european în 2014.

Invocă un caz de forță majoră ca urmare a faptului că această eroare nu putea fi detectată de operator în măsura în care nu dispune de mijloacele de investigație și de control ale autorităților vamale franceze și ale autorităților din Taiwan.

În ceea ce privește caracterul dificil de detectat al erorii, aceasta reamintește că reglementarea pusă în aplicare este deosebit de complexă într-un context internațional dificil de înțeles de către o IMM; că nu este specializată în domeniul vamal și nu putea efectua o analiză aprofundată pentru a descoperi originea reală a panourilor [controlate] de autoritățile comunitare.

Aceasta reamintește că, înainte de a iniția relațiile contractuale cu societatea UPSOLAR, a efectuat un control prin intermediul unei societăți independente asupra condițiilor de fabricare a panourilor solare de către subcontractantul taiwanez. Aceasta precizează că societatea UPSOLAR i-a notificat rezultatele controalelor la fața locului realizate de societăți de audit.

Ea susține că sarcina probei că ea ar fi putut detecta originea reală a panourilor revine administrației vamale care invocă acest lucru. Aceasta arată că raportul OLAF din noiembrie 2014 nu conține nicio dovadă a unui comportament din partea sa care să aibă drept scop sustragerea de la plata taxelor vamale.

Invocă buna sa credință recunoscută în procesul-verbal din 15 decembrie 2015.

Cu titlu subsidiar, aceasta solicită remiterea taxelor în temeiul echității (art. 120 din Codul vamal comunitar). Susține că a fost afectată de o situație specială și că nu s-a făcut vinovată de fraudă sau de neglijență evidentă; că sunt îndeplinite condițiile de remitere a taxelor.

Aceasta arată că a luat măsurile necesare pentru a încadra riscul comercial legat de operațiune prin efectuarea de anchete și verificări la fața locului. Ea invocă de asemenea eroarea de supraveghere a autorităților din Taiwan.

Ca ultim subsidiar, ea susține că articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale și articolul 22 din Codul vamal al Uniunii au fost încălcate de autoritățile vamale franceze și că nu a beneficiat de dreptul de a fi ascultată. Aceasta arată că refuzul definitiv de remitere a fost redactat înainte de împlinirea termenului de 30 de zile în cadrul dreptului de a fi ascultată care i-a fost notificat la 21 septembrie 2019 și în aceeași zi în care a trimis observațiile sale.

Adaugă că a suferit un prejudiciu ca urmare a deciziei nefavorabile a administrației vamale.

Administrația vamală franceză a solicitat respingerea cererilor. Aceasta solicită obligarea societății TENERGIE DEVELOPPEMENT la plata sumei de 3000 € cu titlu de cheltuieli nerambursabile.

Aceasta susține că certificatul eliberat de autoritățile din Taiwan nu permite să se facă dovada originii vamale a mărfurilor în sensul legislației antidumping. Subliniază că controlul fizic în TAIWAN la care se face referire privea panouri importate anterior.

Ea adaugă că procesul-verbal din 15 decembrie 2015 nu conține recunoașterea unei erori nedetectabile, ci numai lipsa probei privind reaua-credință a societății TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Aceasta contestă orice eroare a serviciilor vamale înseși printr-un comportament activ din partea sa. Susține că nu a oferit niciodată asigurări operatorului cu privire la originea mărfurilor importate. Ea răspunde că mărfurile însele și documentele care le însoțeau nu permiteau repunerea în discuție a provenienței lor în lunile decembrie 2013-mai 2014. Precizează că nu dispunea de elemente de natură să stabilească proveniența eronată a mărfurilor înainte de primirea concluziilor OLAF după misiunea din noiembrie 2014; că autoritățile unei țări terțe nu sunt abilitate să se pronunțe cu privire la originea nepreferențială a produselor în cadrul politicii antidumping a autorităților europene și că nu există niciun acord de cooperare între autoritățile din Taiwan și cele europene în această privință. Ea deduce de aici că eroarea autorităților din Taiwan nu poate fi admisă ca o condiție pentru remiterea taxelor. Adaugă că investigația OLAF a evidențiat fraude în eliberarea certificatelor de origine; că eroarea pasivă nu poate fi admisă - întrucât nu a admis declarațiile -, chiar dacă ar fi dispus de elemente care i-ar fi permis să descopere erorile din declarații; că, în măsura în care eroarea autorităților nu este gravă, este inutil să se examineze condiția referitoare la caracterul nedetectabil al acesteia și cea a bunei-credințe a operatorului.

Cu titlu subsidiar, în ceea ce privește echitatea, aceasta răspunde că reaua-credință a unui furnizor nu este o circumstanță specială pentru operator, ci un risc inerent comerțului pentru care acesta poate fi acoperit. Aceasta adaugă că neîndeplinirea obligațiilor de către furnizorul său UPSOLAR nu constituie o situație excepțională pe care Uniunea Europeană ar trebui să o suporte.

Ca ultim subsidiar, aceasta invocă o eroare privind data aplicată pe scrisoarea de răspuns a administrației care a fost trimisă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la 26 noiembrie 2021. Aceasta indică faptul că societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT nu a prezentat elemente noi în raport cu cele prezentate anterior.

La 27 martie 2023 a intervenit o ordonanță de închidere, iar în dosar s-a stabilit data de 11 septembrie 2023 pentru ședința de audiere a pledoariilor.

Prin concluziile notificate la 29 august 2023, administrația vamală a solicitat revocarea ordonanței de închidere pentru a se putea prevala de hotărârea pronunțată la 9 mai 2023.

Această cauză a fost trimisă spre judecare la 23 octombrie 2023.

Prin concluziile comunicate la 22 octombrie 2023, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT a solicitat adresarea unei trimeri preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene și suspendarea judecării cauzei.

Potrivit ultimelor sale concluzii incidentale, comunicate la 10 februarie 2024, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT solicită judecătorului care supraveghează cercetarea judecătorească:

- declararea acțiunii sale ca admisibilă și întemeiată;
- dispunerea, în consecință, a descărcării de gestiune și/sau a remiterii taxelor care fac obiectul recuperării pentru suma de 2 405 887 EUR, precum și a dobânzilor penalizatoare și a penalităților;
- sesizarea, după cum este necesar, a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, cu următoarea cerere de decizie preliminară:

[omissis] [întrebări preliminare reluate în dispozitiv]

- suspendarea judecării cererii în așteptarea deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Aceasta susține că a recurs la numeroase mijloace externe prin realizarea de audituri prin intermediul unor societăți independente; că Comisia Europeană a inițiat o investigație internațională prin intermediul OLAF; că administrația vamală ar fi trebuit să o atenționeze cu privire la seria de indicii care sugerau că panourile ar fi putut proveni din China; că administrația vamală nu și-a îndeplinit obligația de prudență; că a efectuat controale ale documentelor și un control fizic la 24 februarie 2014, fără a sesiza nicio anomalie în ceea ce privește originea mărfurilor; că administrația vamală a acceptat și a validat importul de mărfuri pentru punerea în liberă circulație și în consum;

Aceasta susține că a solicitat beneficiul remiterii atât pentru motivul erorii autorităților competente, cât și în temeiul clauzei de echitate; că administrația vamală franceză, care are competență nediscreționară, era obligată să transmită dosarul Comisiei Europene pentru ca aceasta să adopte o decizie.

Potrivit ultimelor sale concluzii notificate la 9 ianuarie 2024, administrația vamală franceză solicită să se constate că nu sunt îndeplinite condițiile pentru remitere în temeiul articolului 119 și al articolului 120 din Codul vamal al Uniunii; să se constate că redactarea articolului 116 din Codul vamal al Uniunii este clară și nu necesită interpretare; să se constate că nu este necesar să se transmită Comisiei

Europene cererea de remitere a societății TENERGIE și, în consecință, să se respingă cererile acesteia; să se soluționeze odată cu fondul cererea privind cheltuielile de judecată.

Aceasta susține că nu trebuie să transmită un dosar Comisiei din moment ce consideră că nu sunt îndeplinite condițiile impuse de articolul 116 din CVU; că Comisia nu și-a încălcat obligațiile; că nu a comis nicio eroare în sensul articolului 119 din CVU; că circumstanțele speței sunt legate de rezultatele unei anchete a Uniunii; că administrația vamală nu a oferit niciodată asigurări operatorului în legătură cu originea declarată a produselor, nici la momentul operațiunilor de import, nici la cel al controalelor efectuate ulterior de biroul din Fos și SRE; că nu se poate reproșa administrației acceptarea certificatelor de origine nepreferențiale, din moment ce aceste documente nu erau nicidecum necesare la import; că autoritățile vamale franceze nu au comis nicio eroare activă, deoarece acestea nu aveau niciun motiv să pună la îndoială originea declarată și că acestea nu au aplicat incorect reglementările aplicabile.

Pentru o expunere mai amplă a motivelor și a pretențiilor părților, se face trimitere la înscrisurile menționate mai sus.

MOTIVAREA DECIZIEI:

În temeiul articolului 49 alineatul 2 din Codul de procedură civilă, „în cazul în care soluționarea unui litigiu depinde de o problemă care ridică o dificultate serioasă și care este de competența instanței administrative, instanța judecătorească sesizată inițial o transmite instanței administrative competente. (...). Aceasta suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea deciziei privind întrebarea preliminară.”

În temeiul articolului 378 din Codul de procedură civilă, „decizia de suspendare suspendă [cursul] judecării pentru o perioadă de timp [sau] până la producerea evenimentului pe care aceasta îl determină”.

Articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

„Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea [...]”

Articolul 116 din Codul vamal al Uniunii prevede:

„(1) Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, cuantumul taxelor la import și la export se rambursează sau se remite din oricare dintre motivele următoare:

(a) | taxe la import sau la export percepute în exces;

(b) | mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;

(c) | eroarea autorităților competente;

(d) | echitate.

[...]

(3) În cazul în care autoritățile vamale consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordate în baza articolului 119 sau a articolului 120, statul membru în cauză transmite dosarul Comisiei pentru luarea unei decizii în unul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care autoritățile vamale consideră că circumstanțele speciale sunt cauzate de nerespectarea de către Comisie a obligațiilor sale;

(b) în cazul în care autoritățile vamale consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 119;

(c) în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete a Uniunii efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (17) sau efectuate pe baza unei alte legislații a Uniunii sau a unui acord încheiat de Uniune cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de anchete ale Uniunii;

(d) în cazul în care cuantumul pe care persoana în cauză poate fi obligată să îl plătească la una sau mai multe operațiuni de import sau de export egalează sau depășește 500 000 EUR ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale.

În pofida primului paragraf, dosarele nu se transmit în niciuna dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care Comisia a adoptat deja o decizie privind un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile;

(b) | în cazul în care Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(4) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care autoritățile vamale însele constată în termenele menționate la articolul 121 alineatul (1) că taxele se poate rambursa sau remite un quantum al taxelor la import sau la export în temeiul articolelor 117, 119 sau 120, acestea procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.

(5) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.

(6) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză.

Cu toate acestea, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale.

În asemenea cazuri, se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul 112.

(7) În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu s-a prescris, în temeiul articolului 103. ”

Articolul 119 – Eroarea autorităților competente.

„(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 117, 118 și 120, un quantum de taxe la import sau la export se rambursează sau se remite în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, quantumul datoriei vamale notificate inițial a fost inferior quantumului de plătit, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea; și

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

[...] ”.

Articolul 120 – Echitatea.

„(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 117, 118 și 119, se procedează la rambursarea sau la remiterea quantumului taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în

cazul în care datoria vamală ia naștere în condiții speciale în care nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.

(2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alineatul (1) este stabilită în cazul în care reiese clar din circumstanțele cazului că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului reprezentând taxe la import sau la export. ”

Întrucât este vorba despre un litigiu în fața unei instanțe de prim grad, a cărei decizie care urmează să fie pronunțată va fi susceptibilă de apel, trimiterea preliminară în interpretare la Curtea de Justiție a Uniunii Europene este facultativă.

În speță, soluționarea prezentului litigiu depinde de o problemă care ridică o dificultate serioasă.

Într-adevăr, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT consideră că, la momentul prezentării mărfurilor în vamă, a furnizat toate documentele necesare și, în special, certificatul de origine din Taiwan și că autoritățile vamale franceze, în pofida controlului fizic al mărfurilor în februarie 2014 și a întrebărilor adresate de reprezentantul vamal, nu au exprimat niciodată nici cea mai mică rezervă, nici nu au invocat vreo anomalie cu privire la originea mărfurilor; că, prin urmare, a acceptat și a validat importul de mărfuri pentru punerea în liberă circulație și în consum.

Aceasta consideră, prin urmare, că acceptarea declarației vamale privind o clasificare tarifară eronată a mărfurilor în cauză caracteriza o eroare în sensul articolului 119 din Codul vamal al Uniunii.

În plus, aceasta arată, pe de o parte, că, încă de la deschiderea investigației de către OLAF, autoritățile europene și franceze cunoșteau riscurile asociate importurilor și ar fi trebuit să avertizeze operatorii economici cu privire la riscurile implicate; pe de altă parte, că administrația vamală, al cărei control s-a bazat în principal pe concluziile investigației internaționale efectuate de OLAF care îndeplinea tocmai criteriile stabilite de dispozițiile articolelor 2 și 20 din Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997, ar fi trebuit să transmită cererea sa de remitere Comisiei Europene.

În această privință, este important de reamintit că raportul OLAF precizează că, la 24 noiembrie 2014, OLAF a primit date de la autoritățile vamale din Taiwan privind transbordarea via Taiwan în UE a peste 1 200 de containere care conțin panouri solare originare sau expediate din Republica Populară Chineză. Aceste date se refereau la importurile în zona liberă (declarația vamală F1) din Taiwan și la reexportul mărfurilor sale din zonele libere din Taiwan (declarație vamală F5). O primă analiză a datelor furnizate de OLAF a arătat că un total de 925 de containere unice care conțineau panouri solare au putut fi corelate cu importurile în UE declarate de statele membre.

Astfel, pentru a respecta obiectivul mecanismului menit să permită Comisiei să asigure o jurisprudență comunitară uniformă în materie și pentru a evita orice obstacol în aplicarea coerentă a Codului vamal al Uniunii, societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT este îndreptățită să adreseze întrebarea dacă administrația vamală ar fi trebuit să asigure transmiterea dosarului către Comisia Europeană.

În consecință, în interesul unei bune administrări a justiției, este necesar să se suspende judecarea cauzei și să se adreseze o trimitere preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene competente să se pronunțe cu titlu preliminar cu privire la următoarele întrebări formulate de societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[omissis] [enunțarea întrebărilor preliminare reluate în dispozitiv]

[omissis] [aspecte procedurale naționale]

PENTRU ACESTE MOTIVE:

[omissis] [procedura națională]

DISPUNEM adresarea unei trimiteri preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a se pronunța, cu titlu preliminar, asupra următoarelor întrebări adresate de societatea TENERGIE DEVELOPPEMENT:

(1) În ipoteza în care societatea reclamantă îndeplinește, precum în speță, condițiile menționate la articolele 119 și 120 din Codul vamal al Uniunii, articolul 116 din acest cod trebuie interpretat în sensul că impune autorităților naționale competente obligația de a transmite Comisiei Europene dosarul de cerere de remitere a taxelor notificate?

(2) Dacă s- ar răspunde că aceste autorități naționale au competență nediscreeționară în acest caz, neîndeplinirea obligației de a transmite Comisiei Europene dosarul de cerere de remitere este de natură să determine remiterea taxelor și a penalităților care fac obiectul recuperării?

(3) Dacă s- ar răspunde negativ la a doua întrebare, principiul potrivit căruia un stat membru trebuie să repare prejudiciile cauzate particularilor prin încălcarea dreptului Uniunii Europene de către acesta, cu condiția ca încălcarea să îi fie imputabilă în întregime, poate fi aplicat atunci când acest stat membru a făcut o aplicare inexactă a articolului 116 din Codul vamal al Uniunii, în condițiile în care s-ar considera că obligația de transmitere a dosarului de cerere de remitere a taxelor pe care o prevede conferă drepturi particularilor, că această încălcare ar fi suficient de gravă și că ar exista o legătură directă de cauzalitate între aceasta și prejudiciul suferit de persoana vătămată?

[omissis] [suspendarea judecării cauzei]

[OMISSIS] [aspecte procedurale naționale]

DOCUMENT DE LUCRU